

Ovid's Metamorphoses I.519-542

Certa quidem nostra est, nostra tamen una sagitta
certior, in vacuo quae vulnera pectore fecit! 520

inventum medicina meum est, opiferque per orbem
dicor, et herbarum subiecta potentia nobis.

ei mihi, quod nullis amor est sanabilis herbis
nec prosunt domino, quae prosunt omnibus, artes!"

Plura locuturum timido Peneia cursu 525

fugit cumque ipso verba imperfecta reliquit,
tum quoque visa decens; nudabant corpora venti,
obviaque adversas vibrabant flamina vestes,

et levis impulsos retro dabat aura capillos,
auctaque forma fuga est. sed enim non sustinet ultra 530

perdere blanditias iuvenis deus, utque monebat
ipse Amor, admisso sequitur vestigia passu.

ut canis in vacuo leporem cum Gallicus arvo
vidit, et hic praedam pedibus petit, ille salutem;

alter inhaesuro similis iam iamque tenere 535

sperat et extento stringit vestigia rostro,
alter in ambiguo est, an sit comprehensus, et ipsis
morsibus eripitur tangentiaque ora relinquit:

sic deus et virgo est hic spe celer, illa timore.

qui tamen insequitur pennis adiutus Amoris, 540

ocior est requiemque negat tergoque fugacis
inminet et crinem sparsum cervicibus adflat.